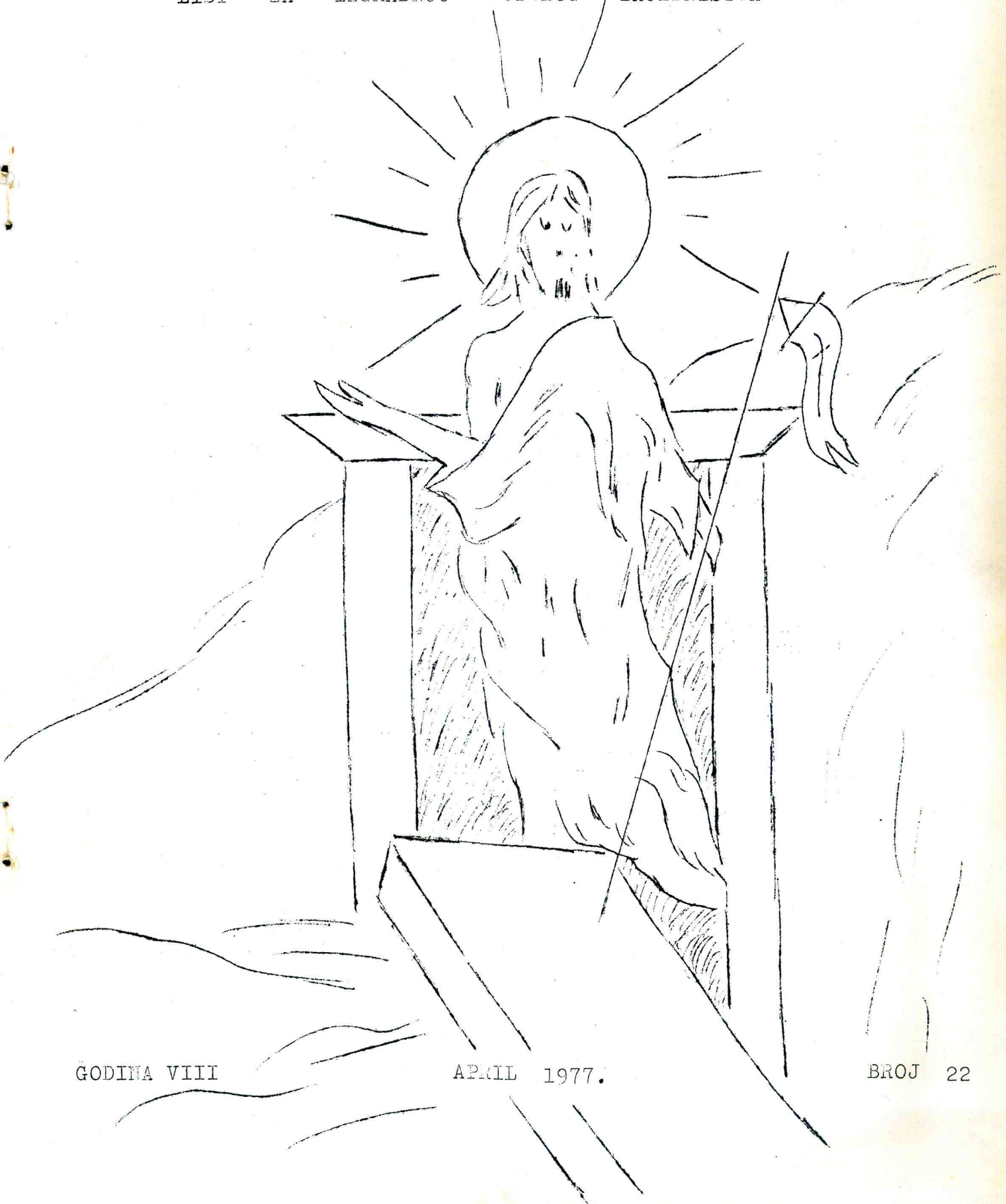

Horizonti

LIST ZA IZGRADNJU ŽUPSKOG ZAJEDNIŠTVA

GODINA VIII

APRIL 1977.

BROJ 22

List za izgradnju žup-
skog zajedništva "HORI
ZONTI", 22/10.04.1977.

...

IZDAJE: Rimokatolički
župski ured, Bačka Pa-
lanka, Trg bratstva i
jedinstva 30.

...

UREDJUJE: Župski zbor
suradnika

...

ODGOVORNI UREDNIK: La-
zar Ivan Krmpotić, Ba-
čka Palanka, Trg brat-
stva i jedinstva 30.

...

List se izdržava dobro
voljnim prilozima vjer-
nika.

...

Umnoženo vlastitim cik-
lostilom.

IZ UREDNIŠTVA

Dragi čitaoci!

Javljam o vama se ovoga Uskrsa, kada slavi-
mo otajstvo Kristove osloboditeljske žrtve,
blagdan Ljubavi, koja je išta dotle, da je i
život dala za nas, koja je išla pred nama, po-
kazujući nam put kroz trpljenje i smrt do sla-
ve.

Što je zapravo oslobodjenje, što je prava
sloboda, o tome možemo pročitati u uvodniku o-
voga broja. "Naše teme" obraćaju se ovoga puta
u prvom redu supružnicima, osobito onim mla-
djima. Preporučam vam ga kao izazov, kao poti-
caj, da i sami razmislite o navedenim temama,
razgovarate o njima, pa možda i pismeno odgo-
vorite na njih. U vezi sa tim donosimo još je-
dan prilog. Što sve može učiniti jedna sasvim
mala, naizgled beznačajna sitnica, mala pažnja,
ako je sa ljubavlju učinjena, možemo pročitati
u priči "Šalica kave".

Sa ovim i ostalim tekstovima, sa strani-
com za djecu, koje vam danas pružamo, želimo
vam radostan, sretan Uskrs!

Uredništvo

A SZERKESZTŐSÉGBŐL

Kedves olvasóink!

Legújabb számunkat Húsvétkor adjuk kezeik-
be, amikor Krisztus felszabadító áldozatának
titkait Ünnepeljük, a Szeretet ünnepét, amely
életét is értünk adta, aki előttünk ment utat
mutatva a szenvedésen és halálon keresztül a
dicsőségbe.

Mi az igazi felszabadulás, a valódi sza-
badság, a plébános atya bevezető cikkében ol-
vashatjuk. "Naše teme" - "A mi témáink" ebben
a számban elsősorban a házaspároknak szólnak,
különösen a fiatalabbaknak. Kihívásként aján-
lom, hogy maguk is elgondolkodjanak ezekről a
dolgokról, beszélgessenek róluk, esetleg írás-
ban is mondják el véleményüket. Ezzel kapcsa-
latban még egy cikket közlünk. Mire képes egy
kis, látszólag jelentéktelen figyelem, ha az
ember szeretettel teszi, az "Egy csésze kávé"
című mesében olvashatjuk.

Ezekkel és a többi szövegekkel, a gyer-
mekoldallal, amelyeket ma hozunk, örömmel tel-
jes boldog Húsvétot kívánunk.

A szerkesztőség

Jedna od onih iskonskih snaga koje razapinju čovjeka u njegovoj nutrini i jedno od stalnih čovjekovih nastojanja, jest doći u posjed slobode, ali one is-

U S K R S

tinske, trajne. Sva je zapravo povjesnica ljudskog roda jedno propinjanje za slobodom, i svaki napredniji pokret može na tu želju čovjeka gledati kao na svoju prirodnu saveznicu. Koliko je krvi proliveno u svjedočanstvo ove slobode od onih koji su je cijenili više nego vlastiti život, ali je ona u tolikim slučajevima i cijena kojom je plaćena sloboda. Uistinu čovjek se samo u potpunoj slobodi može ostvariti kao osobnost sposobna za istinsku, slobodnu ljubav prema Bogu i bližnjemu.

Jedna od osnovnih kršćanskih istina jest da nas Krist potpuno i istinski oslobadja. Sloboda nije samo odsutnost fizičke prisile. Ona ima svoje korijenje duboko u čovjekovoj nutrini, čak možda ispod granica onoga što zovemo svijesću. Zato je problem oslobodjenja u prvom redu problem oslobodjenja čovjeka u svojoj vlastitoj nutrini. Za nas kršćane, pod tim vidom Uskrs - Pasha je blagdan, svetkovina našega oslobodjenja.

Već povjesno promatranje židovska pasha, u koju je Krist Gospodin uklopio svoju pashu, jest blagdan, koji je iz pokoljenja u pokoljenje imao živom držati svijest o velikim osloboditeljskim zahvatima u povije-

šidöktöl fogva működik az emberben egy indítóerő, szüntelen törekvései arra irányulnak: a szabadság, de valódi, tartós szabadság birtokába jutni. Az emberiség története tulajdonképpen teljes

A Z H Ú S V E T

B L A G A Z I A N I S T I N S A B A D U L A S U N N E P E J E N J A

I G A Z I F E L S Z A B A D U L A S U N N E P E

egészsében a szabadságért vívott küzdelem, melyet minden haladóbb mozgalom természetesen szövetségesének vallhat. Mennyi vért ontottak e szabadság tanúságára azok, akik életüknél is többre becsülték azt! Hányszor volt éppen ez a szabadság ára! Valóban csak a teljes szabadságban valósulhat meg az ember mint Isten- és ember iránti igazi, szabad szeretetre képes személység.

A keresztény igazságok egyike az, hogy Krisztus teljesen és valóban felszabadít minket. A szabadság nem csak a külső kényszer távollétét jelenti. Gyökere mélyen az ember bensőjében van, a tudat határán alul. Ezért a felszabadulás problémája elsősorban az ember személyi, belső felszabadulását jelenti. Nekünk keresztényeknek ilyen szempontból jelenti a Húsvét - Pascha a felszabadulás ünnepe.

Már történelmi szempontból a zsidó Pascha, amelybe Krisztus Urunk a saját Pascháját helyezte, az az ünnep, amelynek nemzedékről nemzedékre életben kellett tartania az Izraelben - a választott népben véghezvitt felszabadító beavatkozások tudatát, különös hangsúllyal az egyiptomi fogságból való szabaduláson. A húsvéti vacsora ezeknek a felszabadító eseményeknek az emléke, Isten fel-

sti Izraela - izabranog Božjeg naroda, sa osobitim naglaskom na izbavljenju Izraela iz egipatskog sužanjstva. Pashalna večera bila je spomen tih osloboditeljskih zahvata i neko trajno povjeseenje velikih Božjih djela, a pečeno janje, s osobitom simbolikom svoje osloboditeljske krvi, gorko zelje, beskvasni kruh i vino, koji postaju vezom sa Kristovom pashom, simboli tih događaja. Tako pashalna večera postaje spomen-čin Božjih zahvata i njihovo posadašnjenje. U taj povjesni okvir Krist je uklopio svoj otkupiteljski i osloboditeljski zahvat.

Na poslijednjoj večeri, Krist je, slaveći otajstva prošlih Božjih dobročinstava, uklopio osloboditeljsko otajstvo - smrti i uskrsnuća svoga. On nam je u otajstvenoj tozbi Euharistije ostavio samu realnost svoje osloboditeljske smrti i uskrsnuća. Kad god budemo lomili kruh i pili kalež, smrt Njegovu navještamo iščekujući Njegov slavni dolazak. A Isus nam je sam naredio: "Ovo činite meni na spomen". U Euharistiji je skoncentrirano Isusovo osloboditeljsko djelo. Ono djelo koje je On izveo svojim trpljenjem i smrću, a Otac potvrdio uskrsnućem i uzašašćem na nebo. Te definitivne pobjede dionici postajemo mi koji se u Njegovo ime krstismo. On je svojom smrću svladao sve zlo u čovjeku, svijetu i u silama sotonskim, i time nas ohrabrio za borbu protiv zla sa kojim se susrećemo. To je prvi vid Isusova oslobodjenja. "Ne bojte se, ja sam pobijedio svijet"! One pak, koji povjeruju u Nj, učinio je još više dionicima svoje pobjede. Po sakramentima krsta i pokore oslobadja nas od onih najintimnijih sjena zla, koje su često poslije dice istočnoga grijeha, pa do zvjerskih zlodjela koje je čovjek u stanju učiniti. Oslobadja ih i poslije dica grijeha. Ograničeno znanje dobiva svoje izvršno nadopunjenje darom vjere. Ono što razum ne dokučuje, vjera rasvjetljuje. Slabosti, kojima je nagnuto cijelo naše biće, dobivaju svoj lijek po krepostima i snazi sakramenata, a čovjek od slabića postaje herojem. Trpljenje

séges tettei, a sült bárány pedig, megváltó vérének különös jelképével, a fűszerek, a kovásztalan kenyér és a bor, Krisztus áldozatával való öszszefüggésükben, ezeknek az eseményeknek a jelképei. Így a húsvéti vacsora Isten tetteinek emléke, de ugyanakkor azoknak megelevenítése is. Ilyen történelmi keretbe helyezte Krisztus felszabadításának művét.

Az utolsó vacsorán, Isten múltjótéteményeinek titkait Unnepelve, Krisztus saját felszabadítási titkát is nyilvánította, sa saját halálát és föltámadását. Az Eucharisztia titokzatos lakomájában emlékül hagyta nekünk felszabadító, megváltó halálának és feltámadásának élő valóságát. Ahányszor csak a kenyérből eszünk és a kehelyből iszunk, az ő halálát hirdetjük, várva dicsőséges eljöttét. Maga Jézus parancsolta így: "Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre". Az Eucharisztia Jézus teljes felszabadító művét tartalmazza. Azt a művet, amelyet szenvedésével és halálával vitt véghez, és amelyet az Atya a feltámadással és mennybemenetellel erősített meg. Ennek a végleges győzelemnek a részesei vagyunk mi, akik az Ő nevében vagyunk keresztelve. Jézus halálával legyőzött minden rosszat az emberben, a világban és a sátáni erőkből, és ezzel megerősített minket minden gonoszság elleni harcra. "Ne féljétek, én legyőztem a világot". Azokat akik benne hisznek, méginkább győzelmének részeseivé tette. A kereszttség és bűnbánat szentségei által megszabadít minket a rossz leg halványabb árnyékaitól is, amelyek gyakran az eredeti bűn következményei, de a legkegyetlenebb gonosz tettektől is amelyekre az ember képes. Megszabadítja őket a bűn következményeitől is. A korlátolt tudás ily módon kitűnő pótlást nyer a hitben. Amit az elme föl nem foghat, azt a hit világitja meg. Hibáink, amelyekre egész lényünk olyan hajlamos, orvosságot nyernek a szentségek erejében, a félnék, gyáva ember hőssé változik. A szenvedés teljes értelme az elhagyott

i patnja dobivaju svoje osmišljenje u punoj supatnji s Isusom napuštanim, jer svaka bol, podijeljena s njim, postaje izvorom svjetla, snage i nutarnje radosti, a postaje i polugom kojom se ka dobru pokreće svijet. Smrt pak biva obeskrjepljena bljeskom Njegova uskrsnuća, jer ako je On uskrsnuo, i mi ćemo uskrsnuti. To je, dakle, ta pobjeda koju nam je Isus donio. Zato je sljedbenik Isusov potpuno novo stvarenje, potpuno slobodno stvarenje. On ne poznaje nikakvih tjeskoba, ni strahova, ni vlasti zla nad sobom, niti strahuje nad pobjedama zla u svojoj okolini ili svijetu. To je čovjek potpuno slobode, a tu nam slobodu donosi Krist kao svoj uskrsnji dar.

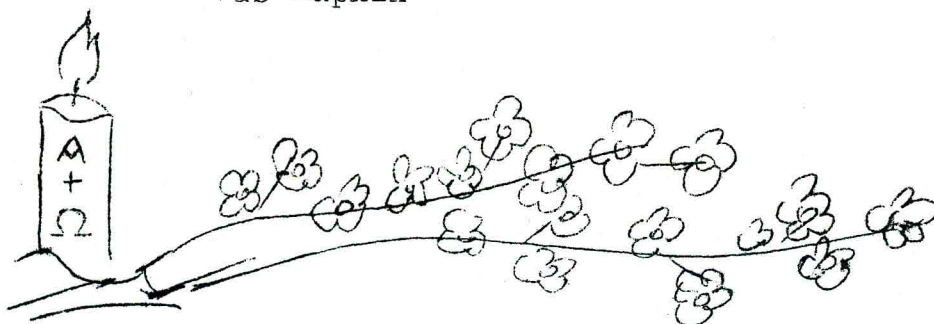
Svu tu oslobodjenjsku stvarnost Isus nam je ostavio u Euharistiji. Ovo nas otajstvo ne samo čini slobodnima od svakovrsnoga zla, nego nas već ovdje na zemlji čini dionicima njegovoga božanstva, a nas, sljedbenike njegovoga, upliće u odnosu božanskih osoba. Naše ljudske snage silno se mijenjaju, Isus uskrsli pomalo počinje živjeti u nama; misliti našim mislima, govoriti našim riječima, djelovati u našem djelovanju, a to je zapravo vrhunac ljudske slobode. Kada se, naime, ljudska sloboda toliko pročišćuje i oslobodi, po vjeri se ona sjedinjuje s Bogom, i tako sva naša volja jest ispuniti volju Božju i postati voljom Božjom. Kakove li perspektive? Kakovi li izazovi ljudskoj slobodi? Ali nadasve kakovi li su to nezasluženi darovi Uskrsloga!? Kakve li slobode, kojom Janje obdaruje svoje ovce!

Jézussal való közös szenvedésben nyilvánul meg, mert minden fájdalom, ha Vele osztjuk meg, új fény forrása lesz, erő és belső öröm forrása, olyan erő, amely képes a világot a jó felé mozdítani. A halál is erejéj veszti az Ő föltámadásának fényében, mert ha Ő föltámadt, mi is föltámadunk. Ez az a győzelem, amelyet Jézus hozott. Ezért Jézus tanítványa új ember, teljesen szabad lény. Nem ismer már semmi szorongást, semmi félelmet, sem a rossz bilincseit, nem fél a rossz győzelmtől magában, környezetében, a világon. Ez a teljes szabadság embere, ez a szabadság pedig Krisztus húsvéti ajándéka a világnak.

Az egész felszabadulási valótságot Jézus meghagyta nekünk az Eucharishtiában. Ez a titok nem merül ki azzal hogy megszabadít minden rossztól, hanem már itt a földön istenségének részeseivé tesz, minket pedig, akik követőinek valljuk magunkat, az Isteni Személyek viszonyaiba avat. Emberi erőink csodálatosan megváltoznak; bennünk a föltámadt Krisztus él, gondolatainkban Ő gondolkodik, szavainkban Ő beszél, tetteinkben Ő cselekszik, és ez az emberi szabadság tetőpontja. Amikor ugyanis a szabadság annyira megtisztul, fölszabadul, a hitben egyesül Istennel, úgy hogy akaratunk csak egy lesz: Isten akaratát teljesíteni, Isten akaratává lenni. Milyen kilátást nyújt ez! Milyen kívás ez az emberi szabadság számára! Mindenekfölött pedig milyen ajándéka a Föltámadtnak, amelyet magunk nem érdemeltünk meg. Micsoda szabadság, amellyel a Bárány ajándékozta juhait!

Vaš župnik

Plébánostok

N a š i e t e m e

o o o o o o o o o o o o o o o o
 o
 o DILEME NAŠIH MLADIH OBITELJI o
 o
 o o o o o o o o o o o o o o o o

U vrijeme kada se na svakom polju teži ka specijalizaciji, ka stručnosti, obrazovanju, možemo se upitati: treba li mlade, bračne parove i bračne kandidate, pripremati za roditeljski poziv? - Treba, ali tko i na koji način? Nas je u crkvi sve manje i sve rjedje. Otudjujemo se, zatvaramo se u sebe ili pak u svoje male obitelji, u najuži mogući krug, a time činimo ogromnu grešku. Mi sami, kao mladi, nismo dovoljno obrazovani, nismo dovoljno obaviješteni o tome kako sutra stupiti u brak, kakve nas ogromne odgovornosti očekuju pred činjenicom da se u nama začeo novi život. Kako onda postupiti, što učiniti? - pitamo se, i postavljamo se u neki čudni položaj u koga nismo sigurni. Događaju nam se neki put i vrlo neprijatne stvari, za koje okrivljujemo ovog ili onog, a ne vidimo da smo sami najveći krivci.

Zašto se, na primjer, ne bismo sastajali redovitije na sve toj misi, živjeli kršćanski, prilazili češće k Stolu Gospodnjem? Bilo bi nam tada mnogo lakše. Imali bismo se s kim porazgovoriti i potužiti. Olakšali bismo svoje boli i patnje, a samim tim i uvećali sreću.

Mi smo mladi, možda nismo ozbiljno shvatili život. Još uvijek očekujemo pomoć od naših roditelja, mada smo i sami roditelji. Ne shvaćamo, na primjer, da nam je kršćanska dužnost redovito dolaziti barem na svetu misu. A moramo imati i toliko vremenena i strpljenja za našu djecu. Često se izgovaramo prezauzetošću, ili da nemamo kome ostaviti dijete; ako ga pak donesemo u crkvu, ono je nemirno, te svojim plačem skreće na se pažnju vjernika. No na to se ne bismo smjeli obazirati, jer dok ima djece u crkvi, dotle će biti i nas i Crkve. Pa oni su ti na kojima ostaje Crkva sutrašnjice... S druge pak strane, možemo biti sigurni da pravom vjerniku neće smetati dječji nestašlucci ili plač, jer takav vjernik će biti svjestan da je došao na sastanak sa svojim Bogom, a ne da gleda naokolo i vodi brigu o sasvim drugim stvarima. A dijete, kada poraste, i samo će primjetiti da ostali mirno, pažljivo slušaju Riječ Božju, te će se i samo smiriti i slušati.

Nesumnjivo je da odgoj djece mora započeti od samog rođenja. Od početka ga treba učiti pravim vrednotama. Pri tom svako dijete prvi uzor nalazi u svojim roditeljima, formira svoj karakter, svijest i pogled na svijet. Od roditelja preuzima odnos "ja" - "mi", sposobnost prilagodjavanja i prihvaćanja drugih. Moramo, dakle, prvo mi sami biti pravi ljudi i kršćani, da bismo mogli i djeci pružiti vjeru, ljubav i sreću.

Morali bismo organizirati sastanke obitelji, na kojima bismo razmjenjivali svoja iskustva, i zajedničkim snagama tražili nove

+++++
 EKUMENSKI MOLITVENI DAN ŽENA
 +++++

Ove godine, 4. III, kršćanske žene Bačke Palanke okupile su se na ekumenski molitveni dan u ovdašnjoj evangeličkoj crkvi. U našoj sredini ovo je drugi ovakav susret. Prošle godine bio je održan u katoličkoj crkvi.

U svijetu se kršćanske žene već blizu pedeset godina okupljaju na ovakove ekumenske molitvene sastanke za mir i jedinstvo Crkve. Potaknute od svojih svećenika, i pod njihovim vodstvom, i palanačke žene su prošle godine uzele učesća u ovoj molitvenoj akciji. O tome je izvijestio i naš list.

Mada je ove godine bio tek drugi susret u našoj sredini, prošlogodišnje iskustvo bilo je dovoljno da smo se sada već okupljali kao znanci, kao prijatelji. Okupio se zaista lijep broj vjernika, tako da je crkva bila gotovo premalena da sve primi.

U uvodnoj riječi svećenici su se obratili zajednici, potičući ih da se u međusobnoj ljubavi, iskrena srca obratimo nebeskomu Ocu. Pored domaćina, evangeličkog pastora g. Michála Kolára, bili su prisutni i o. Zarko Srdić, pravoslavni paroh, te katolički svećenici Lazar I. Krmpotić i Petar Živković. Zbog bolesti je, na žalost, izostao o. Stevo Izbradić, drugi pravoslavni svećenik. Naš je župnik u svom govoru istakao, između ostalog, da je ovo prvi slučaj od postojanja ove evangeličke crkve, da jedan katolički svećenik sa njenog oltara govori vjernicima i dijeli im svoj blagoslov.

Program molitvenog dana za ovu godinu sastavile su žene Nje mačke Demokratske Republike, pod naslovom "Ljubav koja postaje djelom". U njegovom izvođenju zajednički su učestvovala predstavnice evangeličke, pravoslavne i katoličke Crkve, uz prisustvo predstavnica metodističke Crkve kao promatrača. Smjenjivale su se prigodne molitve, biblijska čitanja i pjesme, na mađjarskom, srpskom, hrvatskom i slovačkom jeziku.

Palanački vjernici su lijepo primili ovu molitvenu akciju. Za našu sredinu ovo je novost, jer ranije vjernici raznih vjerskih zajednica nisu održavale slične zajedničke susrete. Prisustvo raznih vjerskih i jezičkih skupina nije bila smetnja za uspješno provođenje akcije. Raklo bi se, naprotiv, da je i to doprinijelo tome da je ta akcija naišla na tako dobar odjek. Najbolje će to ilustrirati izjava koja se tih dana mogla čuti: "Kako je lijepo kada se braća okupe u jednoj kući, i u međusobnoj ljubavi se obraćaju zajedničkom Ocu!"

Moramo istaći, da su za uspjeh ovog ekumenskog susreta u najvećoj mjeri zaslužni domaćini, g. Kolár i njegova supruga, čijoj organizaciji možemo zahvaliti da smo se osjećali ugodno u gostima kod zaista ljubaznih domaćina.

Na kraju pomenimo još da su nakon susreta sakupljeni darovi u iznosu od 1.389,- dinara, kao naš mali doprinos za pomoć potrebnoj braći, a u krajnjoj liniji i praktični doprinos onome za što smo molili nebeskoga Oca - ostvarenju djelotvorne ljubavi.

=====

A NÖK EKUMENIKUS IMANAPJA

=====

Ez év III. 4.-én a palánkai keresztény nők ekumenikus imanapra jöttek össze az evangélikus templomban. Községünkben ez a második ilyen összejövétel volt. A múlt évben a katolikus templomban szervet-tek meg.

Már majd ötven éve tartanak a világban a keresztény nők ekumenikus szinten közös imanapokat a békéért és az egyházegységért. Lelkipásztoraik buzdítására, és azok vezetésével a palánkai nők is a múlt évben először részt vettek ebben az imaakcióban. Erről lapunk is hírt hozott.

Habár ez az idei imanap csak a második volt környezetünkben, a múlt évi tapasztalat elég volt ahhoz, hogy most már mint ismerősök, jóbarátok jöjjünk össze. A hívőknek valóban szép száma jött el, úgy hogy a templom csaknem szűk lett.

Bevezetőül papjaink szóltak az összejött közösséghez, buzdítva őket, hogy egymásközi szeretetben, őszinte szívvvel forduljanak mennyei Atyánkhoz. A helyi evangélikus pásztor, Michál Kolár mellett, jelen voltak Žarko Srdić pravoszláv, valamint Lazar I. Krmpotić és Petar Živković katolikus lelkipásztorok is. Betegsége miatt, sajnos, nem vehetett rész ezen a találkozón Stevo Izbradić, a másik palánkai pravoszláv pap. Plébánosunk beszédében kihangsúlyozta, hogy amióta ez az evangélikus templom áll, ez volt az első eset hogy oltáráról katolikus pap szól a hívőkhöz és áldását adja rájuk.

A műsort erre az évre a Német Demokratikus Köztársaság képviselői állították össze, "A cselokvő szeretet" címmel. Előadásában közösen vettek részt az evangélikus, a pravoszláv és katolikus Egyház képviselői, megfigyelőként pedig jelen voltak a metodista Egyház hívei is. Alkalmi imák, szentírási olvasmányok és énekek váltották egymást magyarul, szerbül, horvátul és szlovákul.

A palánkai hívők szépen fogadták ezt az akciót. Számunkra ez újdonság, mert a tavalyi imanap előtt községünkben nem tartottak ilyen közös összejöveteleket a különböző hitközösségek hívei. A különféle vallási és nyelvi csoportok jelenléte nem volt akadály a sikeres megtartásának, sőt talán inkább még ez a tény is hozzájárult ahhoz hogy a hívők tetszését megnyerje az akció. Talán a következő megjegyzés, amely azokban a napokban sűrűn elhangzott, legjobban szemlélteti ezt: "Milyen szép az ha a testvérek egy házban jönnek össze, ha egymásközi szeretetben fordulnak közös Atyjukhoz!"

Meg kell jegyeznünk, hogy legnagyobb részben a vendéglátó Kolár úrnak és nejének, az ő kiváló szervezésüknek köszönhető hogy ez az ekumenikus találkozó sikeresen folyt. Köszönjük nekik hogy jól éreztük magunkat, mint jó házigazdák vendégei.

Végül említsük meg azt is, hogy a találkozó végén a jelenlévők 1.389,- dinárt gyűjtöttek össze a szükségét szenvedők részére, végeredményben pedig mint konkrét hozzájárulásukat ahhoz amiért mennyei Atyánkat kértük: az igazi, tevékeny szeretet megvalósulásához.

(J.)

Pjesnički

BALADA O PROLAZNOSTI

Kad lutali smo svijetom
k'o raspršeno sjeme
govorili smo sebi:
"To je za neko vrijeme".

I ne znajući da smo
na izgubljenom brodu,
mi vikali smo: "kopno!",
dok gledali smo vodu.

Dok ljubili smo se kratko
u toku kišne noći
govorili smo sebi
da ljubav tek će doći.

Kad prijateljâ nema,
i dani idu sporo,
govorili smo sebi
da vraćaju se skoro.

Kad ljubili smo život
govorili smo: "neka",
i vjerovali čvrsto
da pravi tek nas čeka!

I ostali smo zato
kraj odlazeće vode
nerazjašnjeni sasvim
i pomalo van mode.

Dok vjerovali još smo
da samo put se mijenja,
mi rekli smo si "zbogom"
govoreći "dovidjenja..."

k u t a k

.....
 :: Š A L I C A K A V E ::

 *.....

Kad sam je prije nekoliko mjeseci vidio na tržnici, pružala je prilično jadnu sliku. Koračala je tmurno, oborenih očiju medju tezgama, a u svojoj tamnoj haljini, sa brižnim pogledom, naboranim čelom, bila je prava starica. "Bože, kako vrijeme leti" - pomislio sam pogledavši je. Tu i tamo je zastala, koščatim prstima opipavala lijepo poredana jaja na tezgi, pitala za cijenu peršina, ali je brzo nastavljala dalje, tupo, mehaničkim koracima.

-Izvolite, što želite, teta Julka? - pitao sam je kada je zastala pred mojom tezgom.

-Koliko staje peršin? - uzvratila je pitanjem, sporo meljući riječi, u kojima se nije mogla nezrijeti niti sjena zanimanja.

-Lijepa, zdrava roba, izvolite samo pogledati, posve je svjež. Svega šest dinara - recitirao sam svoje kao dobar prodavac, ali sam odmah upitao: - Pa kako ste, teta Julka? Davno vas nisam vidio!

-A, ti si to, dušo? - tada me je prvi put pogledala, ali već u narednom trenutku vratio joj se onaj mračni izraz lica, to je nastavila: - Ne pitaj kako sam. Ostarilo se, pa se i živi starački. Živimo nekako, udvoje, sa mojim matorim.

-Kako vam je muž? Posjete li vas djeca koji put?

-Rijetko dolaze. Imaju i oni svojih briga, posao, djeca, i što ja znam što sve još! Tko bi se sjetio ovakovih staraca?

-Ma hajde, što to pričate! Niste vi još toliko stari. Koliko vam je, pedeset dvije, tri?

-Pedeset tri, a starome pedeset pet. Nego što smo nego stari? Pri kraju smo već. Što smo imali reći jedno drugom, rekli smo već odavno, sad se još samo glodjemo i čekamo tko će prije odapeti.

-Valjda vam ne padaju takove stvari na pamet? - pitam iznenadjen.

-Nego što! Pa što još čovjek u ovim godinama može očekivati? Matori mi od rana jutra gundja da nisam dobra domaćica, od kada je u mirovini, nije imao niti jednog lijepog časa u kući, nije imao svoga doma! Da se ja onda ne čudim, ako on traži neku rasonodu, ako ode u ribolov ili sa drugovima provede večer u krčmi.

-Ode li često u krčmu?

-Sve češće. Kaže, to i nije dom gdje njega ni za što ne zarezuju. Da se ja bolje brinem o onim mastiljarima u uredu gdje kuham kavu, nego o njemu.

-Vi još niste umirovljeni?

-Ne, dušo. Dovoljno sam stara za to, je li? Ali nemam dovoljno radnog staža. Radim još pomalo. U poduzeću sam dobila lakši posao, sada sam kafe-kuharica. Odem ljudima i po doručak, kupim im i novine. Ah, poduzeće je posve druga priča! Tamo sam omiljena. Kažu da nitko ne zna skuhati i poslužiti kavu kao ja. Za svakoga imam i po koju lijepu

riješ, i odmah im bolje prija. Kako da im je i posao lakši od kada sam ja tamo.

Na licu tetâ Julke sada se pojavio prvi smiješak, pomiješan sa nonosom:

-Eto, ja opet gubim vrijeme - trgla se najednom. - Daj samo taj peršin, pa da idem. Čeka me još mnogo posla.

Spakovao sam joj robu, i na rastanku još rekao:

-Snalazljiva ste vi žena, teta Julka. Još ćete i sa mužem naći neko rješenje, tako da ćete nanovo biti u medenom mjesecu!

-- o --

Neki dan smo se opet sreli na tržnici. Iznenadjeno sam zapazio da joj je naravno povučena naviše, ostavljajući slobodno njeno uzdignuto čelo. Ali i to čelo... i ono je nekako drugačije. Glatko je, mladje. Nema na njemu borâ. Oči joj žive ispituju izloženu robu. Njeni starački prsti, unatoč grubom izgledu, vrlo su pokretljivi, pipaju izložene rajčice, kupus, tako blago, da ih jedva i dodiruju. Zastaje, čak se i cjenjka sa prodavačima.

Kada me je opazila, već se izdaloka nasmiješila.

-A, i ti si tu? Daj da vidim, kako ti izgleda to zalje? Eoliko staje?

-Izvolite samo izabrati. Nego, što se to dogodilo, teta Julka? Najednom ste bar deset godina mladji.

-I jesam mladja! - odvratila je uz koketni smiješak. - Pa što ti zamišljaš? Jedva su mi pedesetttri godine! U najljepšim sam godinama.

-Vidim, vidim. Ipak, što se to dogodilo? Možda unapređjenje? Ili ste se ponovo udali?

-Upravo to! Udala sam se. I to znaš li za koga? Za nogometora!

-Ali vi ste već godinama u braku!

-Da, da, jesmo. Samo znaš, sada smo ponovo u braku. Vidiš, došli smo gotovo dotle da nismo znali kud bi jedno s drugim. Bilo je neizdržljivo. Nisam li ti o tome govorila prošli put?

-Jeste, kako da ne. Zato me i čudi ova promjena.

-Pa znaš, bilo je to ovako: počeo jednom moj matori po običaju da gundja. Da ga zanemarujem, ne mislim na njega, pa oni nastiljari, i takve stvari, znaš već. "E, pa čekaj matori razbojniče. Okrenut ću ja već drugi list" - pomislila sam, ali nisam ništa rekla. Odlučila sam, međjutim, da mu začepim usta. Sutradan, dok sam se spremala na posao, čujem ja da moj čovjek šuška. Znala sam: čim izvučem nogu iz kuće, ode on svojim putem. Spakovala sam mu zato komad šunke, kruha, a u termosicu nalila toplog čaja i pripremila mu na dohvat ruke. Skubela sam i kavu, i donijela mu na poslušavniku. Možeš misliti kakovo je lice napravio. Pa mi kaže: "Što te je to najednom spopalo? Ovako me nisi dovrila ni u najljepšoj mladosti!" "Je li?" - velim mu ja "možda upravo to želim sada nadoknaditi. Imaš tu pripremljenu ušinu, čaj. Ne želim da moj muž pod stare dane gladauje. Po, uzmi samo, dobro će ti doći. Ako riba ne bude grizla, bar ćeš ti imati što progristi". Na to se on nasmišao, a ja sam lijepo otišla na posao. Naravno, već je u meni bila sazrela odluka da će i dalje tako biti. Možda tako neće više reći da sam loša domaćica. A i ne govori više. Češće pitaže kod kuće navečer. Ići će i tamo gdje se svojim drugovima.

-No, jesam li vam rekao da ćete se već snaći? - prekinuo sam je sada, jer sve dosad nisam došao do riječi. Rekla je priča iz tete Julke, da se sva zarumenila, oči su joj se naprosto smijale.

-Snašla sam se, nego što! Ali još nisi čuo sve. Vidim je da je život ipak lijep, svidjelo se to meni, i nije mi dalo mira. Ni je ni

više dosta da vodim brigu o starom, nego se ja lijepo pokupim, i odem jedan dan kod sina. Pogledat ću, velim, kako su, što rade, je li im što potrebno? Pa i oni se žale da je mnogo posla, treba djecu spremati u školu, ne može se sve postići, i još održati kuću u redu, jer mi i snaha radi. Znaš što sam tada učinila? Te subote sam im otišla, jer naše poduzeće subotom ne radi, i pospremila sam im kuću. Mislim, ionako imam vremena, što da sjedim besposlena, kad je njima potrebna pomoć? I oni su se silno obradovali, pa me odmah zadržali na večeri. Sin mi je otišao autom po starog, a telefonom je sazvao i ostale: drugog sina i kćerke. Odmah im se pohvalio kakovu majku on ima. Možeš misliti, kao da je jedno spremanje Bog zna koliko herojstvo!

-Znači, opet se okupila obitelj? - prekinuo sam je.

-Okupila se, okupila, i ostala na okupu! Od onda svake subote odem sad kod jednih, sad kod drugih, pomognem im, a onda, tamo gdje se nadjem, skupo se i ostali. Znaš da sam se od onda podmladila! Znaš kako je, kad opet vidim oko sebe okupljenu djecu i unučad. Osjećam da postojimo, da živimo!

-Rekao sam ja vama lijepo da ćete opet biti u medenom mjesecu!

-Medeni mjesec, nego što! Samo ovo sada puno dulje traje! - uzela je svoju košaru i veselo krenula, ali se još jednom osvrnula: -Bože, što sve može učiniti jedna šalica kave!

Mirko

```

^
^
^ EGY CSÉSZE KÁVÉ ^
^
^
^

```

Mikor pár hónappal ezelőtt a piacon láttam, igen szomorú képet mutatott. Komoran, lesütött szemekkel, gépies lépésekkel járt az asztalok között. Sötét ruhájában, gondterhelt tekintetével, ráncos homlokával kész öregasszony volt. "Istenem, hogy elmúlik az idő" gondoltam rátskintve. Imitt-amott megállt, csontos ujjaival tapogatta az asztalon szépen felsorolt tejásokat, a zöltség ára után érdeklődött, de már ment is tovább, egykedvűen, talán nem is látott, nem is hallott semmit maga körül.

-Tessék, mi tetszik Juli néni? - kérdeztem mikor az én asztalomnál állt meg.

-Mibe kerül a zöltség? - kérdezett vissza, lassan morzsolya a szavakat, amelyekben az érdeklődésnek legkisebb árnyalata sem volt észlelhető.

-Szón, egészséges árú, tessék csak megnézni, egészen friss. Mindössze hat dinár kilója - soroltam a mondókámat mint a jó kereskedő, de mindjárt tovább kérdeztem: - Hát hogy van, Juli néni? Dö régen nem láttam már!

-Jaj, te vagy az, lelkem? - most nézett rám először, de máris visszazállt arcára az előbbi komorság, úgy folytatta: - Ne is kérdezd hogy vagyok. Előregedtünk, úgy is vagyunk, öregesen. Éldegélünk kettes-kén az öregemmel.

-Hogy van a férje? A gyerekek meglátogatják-e néha?

-Nagyon ritkán jönnek. Megvannak nekik is a saját ügyeik-bajuk, a munka, a gyerekek, meg mit tudom én mi minden. Kinck jut még észbe a magunkfajta öreg nőn?

-Ugyan már, mit beszélsz! Hát nem olyan öregek még. Milyen idős is? Ötvenkettő? Ötvenhárom?

-Ötven három, az öreg meg ötvenöt. Bizony öregek vagyunk. A vége felé járunk már. Ami mondani valónk volt egymásnak, már régen megmondtuk, most már csak marakszunk, és azt várjuk melyikünk patkol el előbb.

-Hát ilyesmi is az eszükbe jut? - kérdeztem meglepődve.

-Hogyne jutna! Hát mit várhat még az ember az ilyen korban?

Az öreg nap hosszát zsörtölődik, azt mondja hogy nem vagyok jó háziasszony, hogy amióta nyugdíjas, nem volt egy szép órája sem a házban, nem volt neki otthona, hogy akkor ne csodálkozzak ha valami szórakozás után néz, elmegy horgászni, vagy a barátaival a kocsmában tölti az estét.

-Gyakran eljár a kocsmába?

-Mind sűrűbben. Azt mondja hogy az nem otthon ahol órá fitytyet sem hánynak. Hogy jobban gondjukat viselem azoknak a tintanyalóknak az üzemben ahol a kávét főzöm, mint neki.

-Maga még nem nyugdíjas?

-Nem lelke. Elég öreg vagyok ahhoz, ugye? De nincs elég munkaóvöm. Dolgozgatok még. Az üzemben könnyebb munkát adtak, most kávéfőző vagyok. El-elmegyek az embereknek reggeliért is, újságot is vesznek nekik. Ó, az üzem az egész más história. Ott megbecsülnek. Azt mondják hogy senki sem tudta úgy megfőzni meg felszolgálni a kávét mint én. Mindenkihez van egy-egy szép szavam is, és mindjárt jobban is izlik nekik. Azt mondják, a munka is könnyebben esik nekik amióta ott vagyok.

Juli néni arcán most jelen meg először egy kis mosoly, némi büszkeséggel vegyítve.

-No lám már megint az időt vesztegetem - kapott magához. - Add csak azt a zöldséget, megyek is már. Még sok munka vár rám.

Bepakoltam neki a portékát, és még utánaszóltam:

-Találékony asszony maga, Juli néni! Nagylátja, még a férjével kapcsolatban is olyan megoldást talál, hogy újra éljen majd a nézeshetüket!

-- o --

A minap megint a piacon találkoztunk. Meglepődve vettem észre hogy kendője följebb van húzva, szabadon hagyta fölemelt homlokát. De az a homlok... az is valahogy más. Sima. Fiatalabb. Nincs ránc rajta. Szemei fürgén vizsgálják a kirakott árút. Öreges ujjai durva kinézetüket cáfolva olyan mozgékonyak, olyan lényen tapogatják a kirakott paradicsomot, káposztát, hogy szinte alig érintik őket. Meg-mogáll, alkudozik is a kofákkal.

Mikor észrevett, már messziről rémmosolygott.

-Á, te is itt vagy? No autasd csak, hogy is néz ki az a zöldség? Mibe kerül?

-Tessék csak választani. De nem, mi történt, Juli Néni? Egyszerre legalább tíz évvel fiatalabbnak néz ki.

-Fiatalabb is vagyok! - vágta vissza kacér mosollyal. - Hát mit képzelsz te? Hiszen alig vagyok ötvenhárom éves. A legszebb korban vagyok!

-Látom, látom. Mégis, mi történt? Előléptették talán? Vagy újra férjhez ment?

-Ez az! Férjhez mentem. Nézőhözé tudod kihez? Az öregemhez!

-De hát már évek óta házasok!

-Hát igen, igen. De, tudod, most újra azok vagyunk. Látod, már majdnem odáig jutottunk hogy nem tudtunk mit kezdeni egymással. Kibíratatlan volt. Nem meséltem erről a múltkor?

-Dehogynem. Épp azért is nem értem ezt a változást.

-Hát tudod, így volt a dolog: egyszer elkezdte az én öregem a szokásos dumáját. Hogy elhanyagolom, nem gondolok rá, meg azok a tintanyalók, meg ilyen tolgokat, tudod már. "No megállj, öreg zsivány. Majd más lapot fordítok én" - gondoltam magamban, de nem szóltam semmit. De azért elhatároztam hogy majd már befogom a száját. Másnap reggel, amíg munkára készültem, hallom én hogy neszol az én embarem. Tudtam hogy amint kihúzem a lábam a házból, hogy ő is a saját útjára. Hát bepakoltam neki egy darab sonkát, kenyéret, a termoszba meleg teát öntöttem és az ágy közelébe készítettem neki. Kávót is főztem és tálcán odavittem neki. Képzeld meg milyen kénét vágott. Azt mondja: "Mi ütött beléd egyszerre? Így még fiatalkorunkban sem bántál velem" "Nem-e?" -mondom én "Lehet hogy most éppen azt akarom pótolni? Itt van az uzsonna, tea. Nem akarom hogy a férjem öreg napjaira éhen maradjon. No, fogd csak, jól jön majd. Ha a hal nem harap, legyen bár neked harepnivalód". Erre csak fölnevetett, én meg elmentem munkára. Persze, kész volt bennem az elhatározás hogy ez ezután is így lesz. Hát ha akkor nem mondja többet hogy rossz háziasszony vagyok. Hát bizony nem is mondja. Most már sürűbben otthon marad estőnként. Csak nagyritkán megy el a barátaival.

-Mondtam úgy-e, hogy feltalálja magát? - szakítottam félbe Juli nénit, mert addig szóhoz sem jutottam. Ugy ömlött belőle a mese, hogy belepirult, a szeme meg szinte kacagott.

-Feltaláltam magam, hogyne. De még nem hallottad az egészszet. Látom ám már hogy mégis szép az élet, megtetszett ez nekem, nem hagyott békét. Nem is volt már elég hogy az öregemet dőldegetem, hanem fogtam magam egy szép napom, és elmentem a fiamékhöz. Megnézem, mondom, hogy vannak, mit csinálnak, kell-e nekik valami? Hát ők meg persze panaszkodnak hogy sok a munka, a gyerekeket iskolába kell készíteni, lám lehet mindent elvégezni, rendben tartani a házat, mert a menyem is dolgozik. Tudod mit csináltam? Elmentem azon a szombaton, mert a mi üzünkben a szombat szabadnap, és szépen föl takarítottam nekik a házat. Mondom úgyis ráérek, minck üljek tétlenül, ha már egyszer nekik kell a segítség. Ők persze nagyon megörültek, és mindjárt ott is tartottak vacsorán. A fiam elment autójával az öregért is, a többiket meg, a másik fiamat meg a lányaimat összehozta. Mindjárt el is dicsekedte nekik hogy milyen anyja van neki. Mintha egy takarítás Isten tudja mekkora hőstett lenne.

-Szóval megint egybegyűlt a család?- szakítottam megint félbe

-Egybegyűlt, egybegyűlt, de együtt is maradt! Azóta minden szombaton elmegyek hol az egyikhez, hol a másikhoz, aztán ahol vagyok, oda gyűlkezik a többi is. Tudod hogy azóta megfiatalodtam! Tudod hogy van az, ha megint magam körül látom a gyerekeimet, uhokáimat. Érzem hogy léteznünk, érzem hogy élünk!

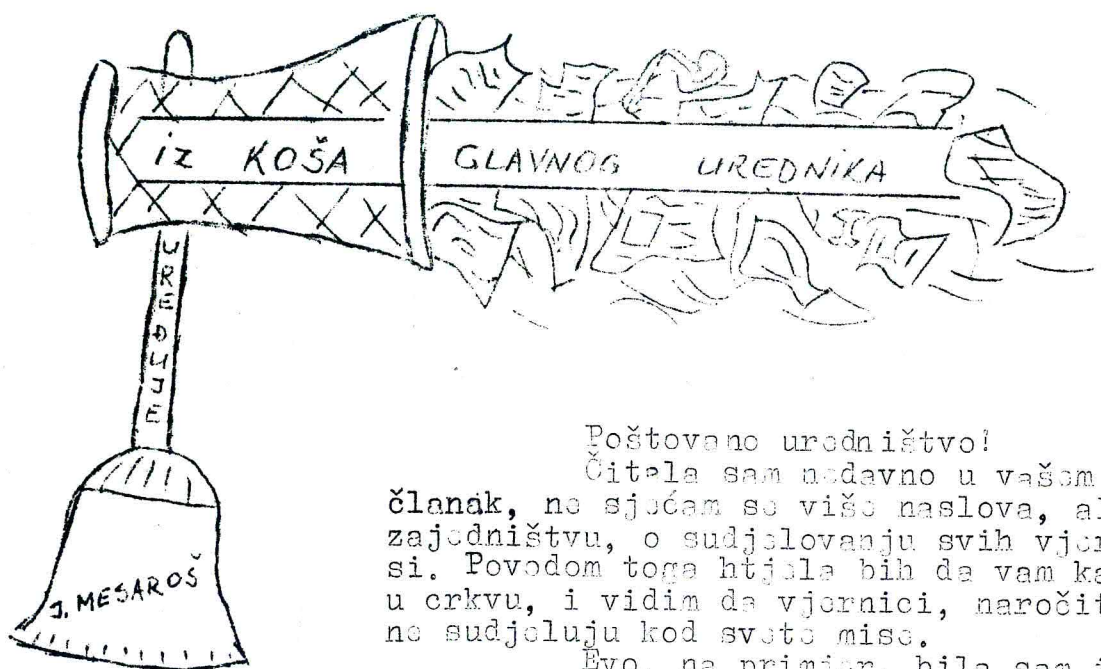
-Megmondtam én magának hogy új mézesketet élnek majd!

-Bizony mézesketet! Csakhogy ez sokkal tovább tart! - fogta a szatyrot és vidáman indult, de még visszafordult: - Istenem, mire képes egy csésze kávé!

Firko

NAŠI POKOJNICI: Otišli su pred nama u nadi blaženog uskrsnuća:

Ana KOPEREC	+ 7. 1.	Antun FRANZ	+11.2.
Josip KOVACS	+ 8. 1.	Matija ULIJAN	+22.2.
Marija TOMANČEK	+11. 1.	Ljudcvit DANI	+11.3.
Snježana TOT	+16. 1.	Magdalena SCHUTZ	+21.3.
		Franjo BOBÁK	+ 5.4.

Poštovano uredništvo!

Čitala sam nedavno u vašem listu "Horizonti" članak, ne sjećam se više naslova, ali radilo se o zajedništvu, o sudjelovanju svih vjernika u svetoj misi. Povodom toga htjela bih da vam kažem, da i ja idem u crkvu, i vidim da vjernici, naročito mladi, zaista ne sudjeluju kod svete mise.

Evo, na primjer, bila sam i sad na Cvjetnicu, na večernjoj misi, i što sam doživjela? Nadala sam se da ću, između ostalog, čuti i pjevanje Muke se čulo sa kora, a što se solista tiče, jasno sam čula da su bila svega dvojica, iako bi po tekstu trebalo biti šest, ili ako uzmemo da vi-soke dionice pjeva jedan isti solista, onda barom tri. Umjesto toga čujem da razne dionice, i čak dionice koje su pisane za razne glasove, pjeva jedan isti pjevač. Kažem, bila sam razočarana, pogotovu što znam da u Palanci ima dosta mladih pjevača, koji su čak imali i svoj sastav i sami nekada svirali i pjevali pod misom. Kad sve to imamo u vidu, mo-žemo reći da kod naš i nije bilo Muke Isusove, jer ovo što smo čuli, ruku na srce, ne može se tako nazvati.

Nadam se da će ovo pročitati i oni kojih se tiče (naravno, ukoliko objavit će), i da će u buduću inak više voditi računa o pjevanju u crkvi.

Vaša čitateljka

Svjetlana

- o - o - o -

Da, da, tako više naša čitateljka Svjetlana, a dobro ste pogodili da se njeno pismo našlo u košu. No, ovaj put možda i nije zbog toga što urednik ne zna ili ne želi odgovoriti na njega, nego, čini se meni, da je on to namjerno tu bacio. Vidio da sam se ja u proš-lovom broju osvrnuo na jedno pismo, koje se ticalo zajedništva, sudjelovanja kod svete mise, što pominje i ova čitateljka, pa mislio noka ja i dalje razglabam tu temu, noka se sad vadim kako znam.

Što se vadičenja tiče, to za mene i nije problem. Mogu čak vrlo kratko odgovoriti Svjetlani, a i svima koji bi možda imali slič-ne zamjerke. Reći ću samo ovo: ako je u drugim crkvama, u drugim mjes-tima, pjevana Muka sa kompletnim zborom, višeglasno, i sa kompletnom garniturom solista, onda su u tim crkvama i tim mjestima bile održane

predstave "Muke Isusove", Kod nas je drugi slučaja. Budući da nitko, naročito naši mladi, nije smatrao za potrebno da se angažira oko pjevanja, da se tako spomenemo spasenosne žrtve našega Gospodina, budući da su svi bili zauzeti nekim važnim poslom (nedjeljom navečer), i budući da je svatko imao važnijeg posla nego što je Gospodin, onda možemo reći da kod nas nije bilo predstave "Muke Isusove", ali je zato bilo stvarne muke Isusove. Ipak, ne očajavajmo. Ako smo i imali pravu muku umjesto predstave Muke, neka nas tješni pomisao da bez muke, bez trpljenja, nema niti pobjede, da bez Velikog petka nema niti Uskrsa! Pa, kad kod nas postoji ono prvo, nadajmo se i drugome. Zato ostavimo jadikovke, prihvatimo nadu!

U to ime pozdravljam vas želeći vam svima sretan Uskrs!

Vaš
Čistač

OBAVIJEST:

U Herceg-Novom će 1. i 2. V. ove godine biti održana narodna proslava povodom prve godišnjice beatifikacije o. Leopolda Mandića. Za tu priliku organizira se i hodočašće za dane 30. IV, 1. i 2. V. Cijena puta sa jednim prenoćištem i polupansionom iznosi 510,00 dinara. Ovu proslavu vodit će naš kardinal Franjo Šeper, a bit će prisutni i gotovo svi biskupi iz zemlje, i brojni gosti iz inozemstva. U odlasku putuje se preko Sarajeva, Mostara, i Dubrovnika do Herceg Novog, a u povratku posjetit će se Makarska, Split, Trogir, (Zadar), i Banja Luka.

HIRDETÉS:

Az idén, május 1. és 2-án Herceg Noviban ünnepséget rendeznek Lipót atya boldoggá avatásának első évfordulója alkalmából. Ez alkalomra zárandoklat is lesz szervezve, április 30. ára és május 1. és 2. ára. Az út ára, egy hálással, félpanzióval, 510,00 dinár. Az ünnepséget Franjo Šeper bíboros vezeti, és részt vesz rajta hazánk majdnem minden püspöke, valamint számos külföldi vendég is. Az út odafelé Sarajevó, Mostaron és Dubrovnikon keresztül, visszafelé pedig Makarskán, Spliten, Trogiron (Zadaron), és Banja Lukán vezet.

Vijesti i obavijesti

TEMPLETONOVA
NAGRADA
CHIARI
LUBICH

Nagrada Templeton, koja se svake godine dodjeljuje osobama zaslužnim "za unapredjenje religije", ove godine je pripala Chiari Lubich, utemeljiteljici i predsjednici duhovnoga pokreta "Movimento dei focolari" - "Pokret ognjišta". Ovaj pokret je Chiara Lubich osnovala 1943. godine sa nekoliko svojih družica, a danas on obuhvaća tisuće osoba, ponajviše mladih na svim kontinentima.

U međunarodnom žiriju zaklade Templeton, među drugima, jesu i belgijska kraljica Fabiola, ekumenski patrijarh iz Carigrada, japanski vođa budista Echigo, tajlandska princeza Discul i anglikanski biskup John Taylor.

- o - o - o - o -

KORIZMENA
SABIRNA
AKCIJA

I ove godine naša je župa provela korizmenu sabirnu akciju za potrebne. Prigodne kutijice, u kojima su vjernici skupljali svoje darove, kao plodove svojih korizmenih odricanja, sabrane su na Cvijetnicu, pri čemu je kod prve mise to obavljeno u toku prikazanja, tako da je i sam čin donošenja kutijica pred oltar na lijep način simbolizirao prinošenje darova, potpunije sudjelovanje svih prisutnih, cijele zajednice, u euharistijskom slavlju. Ovi darovi, u ukupnom iznosu od 1.700,00 dinara, bit će ove godine upućeni u Gvangeliju, u katoličku župu istočnog obreda (grko-katoličku), za uređenje tamošnje kapele. U njihovo ime hvala svima koji su svojim prilozima, pomažući braći, pomogli zapravo Isusu, koji je rekao: "Što god ste učinili jednom od ove moje najmanje braće, meni ste učinili".

- o - o - o - o -

VIJESTI + OBAVIJESTI + VIJESTI + OBAVIJESTI + VIJESTI + OBAVIJESTI + VIJ

UMRO
DON STIPE
BOJANIĆ

1.II. ove godine je na Hvaru umro don Stipe Bojanić, umirovljeni svećenik, koji je jedno vrijeme bio i pomoćnikom našega župnika. Sjećamo ga se kao vedrog starca, punog vjere i pouzdanja u Božju providnost. Još i zadnjih dana svoga života često je izražavao želju da pođe u narod, da im "prodika" kao nekada, no smrt mu to više nije omogućila. Don Slavko Kovačić je, u svom govoru na sprovodu rekao između ostalog: "Eto, dragi don Stipe, nije ti se ta želja ispunila onako kako si očekivao. (...) Tvoj smrtni jezik ne može više govoriti, ali ti nam ipak svima govoriš. Veliko svjedočanstvo kršćanske vjere, ljubavi i nade, koje si nam pružio, govori glasnije od ikakvih smrtnih riječi."

- o - o - o -

POKORNIČKO
BOGOSLUŽJE

U petak, 1.IV. ove godine, u našoj je župi održano pokorničko bogoslužje, kao naša priprava za blagdan Uskrsa. Ovakova vrsta bogoslužja, prema odredbama II vatikanskeg koncila, treba da bude zapravo zajednička pokora, izraz zajedničkog kajanja i obraćenja cijele zajednice. Ove je godine odziv vjernika bio znatno bolji nego do sada. Na ovom bogoslužju okupilo se, naime, preko osamdeset osoba, koji su se gotovo bez izuzetka ispovjedili i pričestili.

Istoga dana pohodjeno je i 67 bolesnika u našem mjestu, koji su također primili sveto Sakramente, na se na taj način i oni, okrijepljeni Kristovim tajnama, pripremili za blagdan njegovog uskrsnuća.

- o - o - o -

MISIJSKA
AKCIJA
MASLINOVIH
GRANČICA

Mogli smo zadnjih nekoliko godina primjetiti da u našoj crkvi za Cvijetnicu možemo dobiti maslinove grančice, tako da deiste i praktično u rukama imamo upravo ono o čemu pjevamo i tokom obrada. Te grančice poslala nam je župa Murter. One su zapravo otpale prilikom obrezivanja maslinjaka, i bile bi inače bačene. Na ovaj način, međjutim, imali smo prilike, pored toga što za obrade imamo prave masline, učiniti i dobro i korisno djelo. Prilozi, naime, koji su sakupljeni prilikom podjele grančica, a koji ove godine iznose 670,00 dinara, bit će upućeni za pomoć katoličkih misija.

- o - o - o -

Odmor i razonoda

K R I Ž A L J K A

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

OKOMITO:

- 1.- Drugi naziv za Uskrs;
- 2.- Grad u Italiji;
- 3.- Prijedlog (ka);
- 4.- Domaća pernata životinja;
- 5.- Ispravna, istinita;
- 6.- Junak "crtića" (Panter)
- 7.- Željezničke tračnice;
- 8.- Krema;
- 9.- Paket, smotuljak (prov.);
- 10.- Crkveno dvorište;
- 11.- Staza za uzlijetanje aviona.

VODORAVNO: Ako ste ispravno riješili okomite stupce, u srednjem vodoravnom redu dobit ćete našu poruku.

Hedri

Kutak

- Mama, ova jaja ne valjaju!
- Koliko puta sam ti rekla da jelu ne smiješ prigovarati? Suti i jedi.
- Mama, a moram li i kljun pojesti?
- Susjedo, mama vas moli da joj posudite škare.
- Pa zar vi nemate svojih?
- Imamo, samo znate, mama neće njima da siječe žicu.

- o - o - o -

Labirint

Tri su zečića krenula na put po jaja za Uskrs, no samo će jedan stići na cilj. Znae li koji?

